

Miljövänner för kärnkraft
- Grundad 1988 -

Om betänkande av Utredningen om översyn av regleringen på el- och naturgasområdena

Utredningen i korthet:

Dess uppdrag enligt direktiven (dir.2022:20) var att se över reglerna om avgifter som elnäts- och naturgasföretag kan ta ut för att ge tillgång till nät och annan infrastruktur och för att få ett regelverk förenligt med EU-rätten. Särskilt avses hur det svenska regelverket förhåller sig till EU-domstolens dom i mål C-718/18, Europeiska kommissionens talan mot Tyskland och till bestämmelserna om överklagande av den nationella energitillsynsmyndighetens beslut i ärenden om förhandsreglering av avgifter och övriga villkor som gäller anslutning och tillträde till elnät- och naturgasinfrastruktur.

EU-domstolens prövning grundar sig i att EU-kommissionen väckte talan mot Tyskland angående fördragsbrott mot dess genomförande av flera artiklar i el- och gasmarknadsdirektiven. EU-domstolen påpekar att den nationella tillsynsmyndigheten (Energimarknadsinspektionen, Ei i Sverige) har skyldighet och särskild befogenhet att utföra prövningen och att detta ska ske oberoende av offentliga eller politiska organ, dvs utan att begränsas av regler som fastställts av riksdag eller regering.

Ei föreslås också få ytterligare befogenheter gällande avgifter för anslutning och överföring, vilket innebär att regler i lag och förordning måste upphävas. Ei föreslås få möjlighet att utforma förhandsreglering genom att meddela föreskrifter.

Följande citat ur taget ur utredningen (som omfattar 446 sidor) kan ge en hint av tyska bevekelsegrunder för agerandet som föranlett målet i EU-domstolen:

Förbundsrepubliken Tyskland, som stöds av Konungariket Sverige, har inledningsvis gjort gällande att medlemsstaterna enligt artikel 194.2 FEUF fortfarande har befogenhet att fastställa villkoren för utnyttjandet av sina energikällor. Med hänsyn till bland annat målet att stoppa kärnenergiproduktionen senast år 2022, är det nödvändigt att genomföra en "väsentlig utvidgning" av överförings-systemen för el och naturgas, samtidigt som det säkerställs att kostnaderna för detta inte överstiger vad som är godtagbart för konsumenterna.

Enligt artikel 138.1 i domstolens rättegångsregler ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Förbundsrepubliken Tyskland ska ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Förbundsrepubliken Tyskland har tappat målet ska kommissionens yrkande bifallas. Enligt artikel 140.1 i rättegångsreglerna ska medlemsstater som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader. Konungariket Sverige ska därför bära sina rättegångskostnader.

Vår bedömning är att utredningen är välgjord. Den är föranledd av att ett medlemsland tolkat EU-lagstiftningens anda för vidlyftigt och fått stöd av ett annat med tidigare liknande profil i nationell energipolitik. Miljövänner för kärnkraft, MFK, är inte med på listan över remissinstanser och bedömningen blir med stöd av ovanstående dom att vi inte heller har något ytterligare att anföra.

Lund den 18 december 2023

[Carl Erik Magnusson, ordf](#)